

været en lille Guldgraver, og jeg vil meget henstille til de andre Mænd, der virker indenfor den socialdemokratiske Presse, at bidrage til, at denne lille Sandhed faar en saa stor Udbredelse som muligt blandt de Husmænd, som de ellers omfatter med saa stor Velvillie. Jeg synes, de skal have hele Sandheden at vide.

Jeg tror hermed — jeg ser nok, at jeg ikke har været ganske kortfattet — at have faaet sagt det væsentligste af det, som jeg havde paa Sinde. Jeg vil haabe, at der dermed er bragt lidt mere Ligevægt til Veje i de økonomiske Betragtninger, der er blevet anstillet paa denne Plads.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Stilling: Det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) følte sig noget utilfreds med, at man fra Socialdemokratiets Side maa tilskrive sig Æren for at have indført Ordet „Treuga Dei“ med Henblik paa Forhandlingerne om Grundlovssagen og under Krigssituationen. Det ærede Medlem mente, at det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) havde stjaalet det Ord fra Venstre. Jeg tror imidlertid, at det ærede Medlem der tager fejl. Det er netop en Socialdemokrat i dette Ting, der første Gang brugte det nævnte Ord. Første Gang det kom frem, var under Grundlovssagens Behandling i 1912, adskilligt tidligere, end det ærede Medlem tænker paa. Det var den 26. Oktober 1912, da det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) udtalte nogle Ord, som jeg maaske maa have Lov til at oplæse: „Jeg vilde ved et saadant Landstingsvalg anse det for naturligt, at der mellem de Partier, som ønsker Forfatningssagen gennemført, blev etableret en Treuga Dei, en Guds Fred, hvor man lod de skillende Spørgsmaal ligge for at gaa sammen til Kamp mod Reaktionen“. Jeg tror hermed at have godtgjort, at det ikke er Socialdemokratiet, der har stjaalet dette Ord fra Venstre, men tværtimod Venstre, der har stjaalet det fra Socialdemokratiet.

Jeg vil i øvrigt gerne yde det ærede Medlem fra Kolding min Anerkendelse for, at han i sin Tale i Dag ikke er fremkommet med et eneste Angreb paa Socialismen. Det har ellers været Særpræget for det ærede Medlem, hver Gang han i de senere Aar har haft Ordet ved Finanslovbehandlingen. Og jeg yder ham

yderligere min Anerkendelse for, at han nu har faaet Øjet op for, at Kapitalismen er en Magt, der ogsaa kan sætte Lovgivningsmagten ud af Funktion, og for, at der maa sættes andre Magter i Bevægelse, hvis Gridskheden ikke skal blive eneraadende i vort Land.

Formanden: Folketingsmanden for Vejle Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Det ærede Medlem fra Kolding (Laursen) beskæftigede sig noget med de Udtalelser, som jeg fremsatte forleden Dag, men efter det ærede Medlems Udtalelser at dømme har han ganske misforstaaet, hvad jeg sagde. Det ærede Medlem mente, at jeg havde undersøgt, hvem der her i Danmark havde de begærligste Hænder, hvem der var de mest egennyttige og de mest uvillige til at bringe Ofre. Men det var aldeles ikke det, jeg talte om. Jeg undersøgte, hvorledes Forholdene herhjemme ser ud i Dag, jeg talte om, hvorledes en Mængde Mennesker lider Nød og sulter til Trods for, at der er Mad i Overflodighed, og jeg paaviste, at som det nu gaar, saaledes maa det gaa, naar den private Ejendomsret er raadende, naar Frikonkurrencen er gældende, og naar Kapitalismen dominerer. Jeg paaviste, at Kapitalismen og den frie Konkurrence vel magter at fremskaffe Værdier i stor Udstrækning, men at de ikke magter at ordne det saaledes, at alle Mennesker faar Adgang til gennem deres eget Arbejde at skaffe sig Udkommet. Jeg sagde derefter, at det forekom mig, at det maatte være Værnerne af det bestaaende, der skulde vise, om det er muligt i Krisetider, naar der er nok til alle, at skabe saadanne Forhold, at ethvert Menneske ved egne Hænder og uden at faa Almisse kan skaffe sig sit Udkomme. Det vilde have glædet mig, om det ærede Medlem i Stedet for at tale om, hvem der havde de begærligste Hænder, Handel, Haandværk, Industri eller Landbrug, hvad jeg ikke havde beskæftiget mig med — jeg viste blot, hvorledes det hele virker —, havde kunnet komme med et Forslag eller en Anvisning paa den Vej og havde sagt: Gaa den Vej, derved bliver det muligt for Arbejderen ved sine egne Hænders Virksomhed at skaffe sig Brødet, som der er nok af her i Danmark, ja, som der er Overflod af. Det vilde have glædet mig, om det ærede Medlem, naar han vilde beskæftige sig med mine Udtalelser, havde